

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ /

София 07.11.2011 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Върховният касационен съд на Република България, Четвърто гражданско отделение, в закрито заседание на трети ноември, две хиляди и единадесета година в състав:

Председател : **БОРИСЛАВ БЕЛАЗЕЛКОВ**

Членове : **МАРИО ПЪРВАНОВ**
БОРИС ИЛИЕВ

изслуша докладваното от съдията **МАРИО ПЪРВАНОВ**
гр. дело №1737/2010 г.

Производството е образувано по касационна жалба на ** [фирма] – клон Б., [населено място], подадена от пълномощника му адвокат Л. Г., срещу въззивно решение №V-112 от 23.07.2010 г. на Бургаския окръжен съд по гр.д. №1085/2010 г., с което е потвърдено решение №VIII-405 от 12.04.2010 г. на Бургаския районен съд по гр.д. №8296/2009 г. С първоинстанционното решение са уважени предявените от М. К. Б., [населено място], срещу ** [фирма] – клон Б., [населено място], искове за отмяна на дисциплинарното уволнение, извършено със заповед №67/29.09.2009 г., като незаконно, за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „ръководител офис П.”, за присъждане на 6 240 лв. – обезщетение за оставане без работа за периода 01.10.2009 г. – 01.04.2010 г. и за присъждане на сумата 1 040 лв., представляваща удържано без основание обезщетение в размер на брутно трудово възнаграждение за срока на предизвестието. Според въззивния съд уволнението на ищцата е незаконно, а подадената от нея молба по чл.326, ал.1 КТ за прекратяване на трудовия договор не е породила действие. По тази причина исковите за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност и за присъждане на обезщетение за оставане без работа са основателни.

С определение №889 от 29.06.2011 г. е допуснато касационно обжалване на въззивно решение №V-112 от 23.07.2010 г. на Бургаския окръжен съд по гр.д. №1085/2010 г. в частта, с което е потвърдено решение №VIII-405 от 12.04.2010 г. на Бургаския районен съд по гр.д. №8296/2009 г. относно исковите за възстановяване на заеманата до уволнението длъжност „ръководител офис П.” и за присъждане на 6 240 лв. – обезщетение за оставане без работа за периода 01.10.2009 г. – 01.04.2010 г.

Обжалването е допуснато по материалноправните въпроси може ли да се уважат исковете по чл.344, ал.1, т.2 и т.3 КТ за възстановяване на предишната работа и за обезщетение за оставане без работа когато уволнението е признато за незаконно и заповедта за уволнение е отменена, но междуременно срокът на предизвестието по чл.326, ал.1 КТ е изтекъл.

В решение №775 от 11.01.2011 г. по гр. дело №275/2010 г. на ВКС, III г.о., постановено в производство по чл.290 ГПК, по въпроса за възстановяването на предишната работа при дисциплинарно уволнение, извършено в срока на дадено предизвестие от работника до работодателя за прекратяване на договора по чл.326, ал.2 КТ е прието следното: Уважаването на иска по чл.344, ал.1, т.2 от КТ е в зависимост от уважаването на иска по чл.344, ал.1, т.1 от КТ – за отмяна на уволнението като незаконно и отмяната му, с изключение на срочните трудови договори, ако междуременно срокът е изтекъл. Когато дисциплинарното уволнение е извършено в срока на дадено предизвестие от работника или служителя до работодателя за прекратяване на договора по чл.326, ал.2 КТ, трудовото правоотношение не се прекратява поради отправеното едностранно волеизявление на работника или служителя за прекратяване, т.к. отношенията не са се развили според неговата молба /прекратяването поради дисциплинарното уволнение е настъпило преди да настъпи прекратяването му поради изтичане срока на отправеното предизвестие от работника или служителя.

В решение №104 от 20.04.2011 г. по гр. дело №1833/2009 г. на ВКС, IV г.о., постановено в производство по чл.290 ГПК, по същия въпрос е прието следното: Съобразно разпоредбата на чл.326 КТ работникът или служителят може едностранно да прекрати трудовия договор с писмено предизвестие до работодателя. Това е субективно преобразуващо право за едностранно прекратяване на трудовия договор по инициатива на работника. В периода до изтичане на срока на предизвестието работникът или служителят е длъжен да изпълнява възложената му работа и да спазва трудовата дисциплина. През това време на общо основание работодателят има право да налага дисциплинарни наказания, включително и уволнение, при нарушение на трудовата дисциплина като съвкупност от всички трудови задължения на работника или служителя, извършени преди или след предизвестието. В този случай при налагане на дисциплинарното наказание уволнение трудовото правоотношение се прекратява преди изтичане на срока на предизвестието, но това не означава, че последното няма действие при отмяна на уволнението като незаконно. След изтичането на срока на предизвестието работникът или служителят вече не разполага със субективното потестативно право на възстановяване на предишната работа, тъй като и без дисциплинарното уволнение трудовият договор би бил прекратен по реда на чл.326, ал.1 КТ.

От изложеното следва, че съобразно Тълкувателно решение №2 от 28.09.2011 г. по тълк. дело №2/2010 г., ОСГТК на ВКС този материалноправен въпрос е разрешаван противоречиво по смисъла на чл.292 ГПК. Ето защо производството по делото трябва да бъде спряно и на основание чл.292 ГПК следва да бъде предложено на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния касационен съд да постанови тълкувателно решение по материалноправния въпрос за това може ли да се възстанови работникът или служителят на предишната работа при дисциплинарно уволнение, извършено в срока на дадено предизвестие от него до работодателя за прекратяване на договора по чл.326, ал.1 КТ, ако заповедта за уволнение е отменена, но междуременно срокът на предизвестието е изтекъл.

По изложените съображения Върховният касационен съд, състав на IV г.о.

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по гр. дело №1737/2010 г. на ВКС, IV г.о.

ПРЕДЛАГА на Общото събрание на гражданската колегия на Върховния касационен съд да постанови тълкувателно решение по материалноправния въпрос - може ли да се възстанови работникът или служителят на предишната работа при дисциплинарно уволнение, извършено в срока на дадено предизвестие от него до работодателя за прекратяване на договора по чл.326, ал.1 КТ, ако заповедта за уволнение е отменена, но междуременно срокът на предизвестиято е изтекъл.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.